

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg (Germania)
la 29 noiembrie 2016 – Sebastian W. Kreuziger/Land Berlin**

(Cauza C-619/16)

(2017/C 038/19)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg

Părțile din procedura principală

Reclamant: Sebastian W. Kreuziger

Pârât: Land Berlin

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 7 alineatul (2) din Directiva 2003/88/CE ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că se opune unor dispoziții sau practici naționale, potrivit cărora, la încetarea raportului de muncă, nu ia naștere dreptul la o indemnizație financiară, atunci când lucrătorul nu a introdus nicio cerere de acordare a concediului anual plătit, în pofida posibilității de a introduce o astfel de cerere?
- 2) Articolul 7 alineatul (2) din Directiva 2003/88/CE trebuie interpretat în sensul că se opune unor dispoziții sau practici naționale, potrivit cărora recunoașterea dreptului unui lucrător la o indemnizație financiară la încetarea raporturilor de muncă presupune ca lucrătorul să nu fi putut să își exercite dreptul la concediu anual plătit înainte de încetarea raportului de muncă, din motive independente de voința sa?

⁽¹⁾ Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru (JO L 299, p. 9, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 3).

Acțiune introdusă la 29 noiembrie 2016 – Comisia Europeană/Republica Federală Germania

(Cauza C-620/16)

(2017/C 038/20)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezențanți: W. Mölls, L. Havas, J. Hottiaux, agenți)

Pârâtă: Republica Federală Germania

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că Republica Federală Germania a încălcat dispozițiile Deciziei 2014/699/UE a Consiliului ⁽¹⁾ și articolul 4 alineatul (3) TUE prin faptul că a votat, în cadrul celei de a 25-a sesiuni a Comitetului de revizuire al OTIF împotriva poziției adoptate în decizia menționată și și-a manifestat în mod public dezacordul atât cu privire la acea poziție, cât și în legătură cu modul de exercitare a dreptului de vot de către Uniunea Europeană, astfel cum este prevăzut în decizia respectivă;
- obligarea Republicii Federale Germania la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă următoarele argumente:

Organizația Interguvernamentală pentru Transporturile Internaționale Feroviare (OTIF), în care este membră și Uniunea Europeană, pe lângă cele 26 de state membre, administrează Convenția privind transporturile internaționale feroviare (COTIF).

În cadrul celei de a 25-a sesiuni a Comitetului de revizuire al OTIF s-au adoptat anumite amendamente la convenție și la apendicele acesteia. În Decizia 2014/699/UE, Consiliul a exprimat poziția Uniunii Europene cu privire la unele dintre aceste aspecte.

În cadrul sesiunii, Germania s-a pronunțat în două rânduri împotriva poziției adoptate în decizie, și-a exprimat în mod public dezacordul cu privire la această poziție, iar într-un anumit caz, și în legătură cu modul de exercitare a dreptului de vot de către Uniunea Europeană, astfel cum este prevăzut în decizia respectivă.

Reclamanta consideră că acest comportament este incompatibil cu decizia 2014/699/UE menționată, precum și cu articolul 4 alineatul (3) TUE.

(¹) Decizia 2014/699/UE a Consiliului din 24 iunie 2014 de stabilire a poziției care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene în cadrul celei de a 25-a sesiuni a Comitetului de revizuire al OTIF în legătură cu anumite amendamente la Convenția privind transporturile internaționale feroviare (COTIF) și la apendicele acesteia (JO L 293, p. 26).

**Recurs introdus la 25 noiembrie 2016 de Scuola Elementare Maria Montessori Srl împotriva
Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 15 septembrie 2016 în cauza T-220/13, Scuola Elementare
Maria Montessori/Comisia**

(Cauza C-622/16 P)

(2017/C 038/21)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Scuola Elementare Maria Montessori Srl (reprezentanți: E. Gambaro, F. Mazzocchi, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Republica Italiană

Concluziile recurenteii

- Anularea hotărârii prin care s-a respins acțiunea introdusă de Scuola Elementare Maria Montessori și, în consecință, anularea Deciziei 2013/284/UE a Comisiei (¹) în măsura în care prin aceasta s-a reținut că nu se impunea dispunerea recuperării ajutorului acordat sub forma scutirii ICI, precum și în măsura în care s-a considerat că măsurile privind scutirea IMU nu fac parte din domeniul de aplicare al articolului 107 alineatul (1) TFUE;
- în orice caz, anularea hotărârii în măsura în care vizează motivele cererii de recurs pe care Curtea le va considera întemeiate și admisibile;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurilor în fața celor două instanțe.

Motivele și principalele argumente

- 1) Prin intermediul primului motiv, care cuprinde patru părți, Scuola Elementare Maria Montessori invocă încălcarea și aplicarea eronată a articolului 108 TFUE, a articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 (²) și a obligației de cooperare loială prevăzută la articolul 4 alineatul (3) TFUE, precum și interpretarea eronată a noțiunii de imposibilitate absolută, calificarea juridică eronată a faptelor, denaturarea anumitor probe și caracterul contradictoriu al motivării, întrucât Tribunalul a reținut că Comisia nu a săvârșit o eroare atunci când nu a dispus ca Republica Italiană să recupereze sumele reprezentând scutirile fiscale de care au beneficiat entitățile necomerciale cu scopuri specifice în sensul reglementării ICI, pe care Comisia le-a considerat nelegitime și incompatibile cu piața internă.